

ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΕΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ

ΕΝ Ω ΠΡΟΣΕΤΕΘΕΙΣΑΝ

ΚΑΙ

ΔΥΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΕΣ

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΩΝ ΔΟΞΟΛΟΓΙΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ

Ν. ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣ

δικηγόρου και πληρεξουσίου Ἀδριανουπόλεως.

ΑΘΗΝΗΣΙ,

ΤΥΠΟΙΣ ΙΩ. ΚΑΣΑΝΔΡΕΩΣ και Σ^α.

(ΟΔΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.)

1864.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1 52.46.0024

Τοῖς ἀναγνώσταις χαίρειν !

Ἡ ἑνωσις τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς Ἑλλάδος εἶναι ἔργον τῆς θείας Προνοίας. Οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνες εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦτο ἐσκίρτησαν ἀπὸ χαρὰν καὶ εὐλόγησαν τὸν Θεόν· ὁ δ' ἐν Ἀθήναις Σύλλογος τοῦ Ἱεροῦ ἀγώνος ἰδίαις δαπάναις ἔψαλε δύο δοξολογίας εἰς τὸν Ὑψιστον. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἐπισήμους ταύτας τελετὰς ὁ Κ. Ν. Πανταλέων δικηγόρος καὶ πληρεξούσιος Ἀδριανουπόλεως ἐξεφώνησε δύο πανηγυρικοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἐκρίναμεν ὠφέλιμον νὰ δαμοσιεύσωμεν τῇ προτροπῇ φίλων καὶ τῇ συγκαταθέσει τοῦ συντάξαντος αὐτοὺς, προσθέντες καὶ ἰδικόν μας ὕμνον εἰς πεζὸν, καταβαλόντες τὴν δαπάνην καὶ ἐλπίζοντες ὅτι θὰ τύχωμεν τῆς συνδρομῆς τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν, πειθομένων ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου ἀποθηνατίζεται ἡ μεγάλη αὐτὴ καὶ Πανελληνίος ἡμέρα τῆς ἐνώσεως.

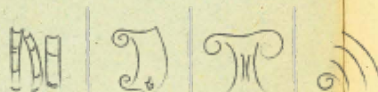
Ἀθήνησι τὴν 31 Μαρτίου 1864.

Ὁ ἐκδότης.

Ν. Α. ΜΠΡΟΥΣΑΛΗΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

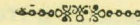
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ.

Ἑπτὰ ὥρατα κοράσια βλέπω,
 Νὰ ἔρχωνται ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου.
 Ὅλα κυρτὸν ἔχοντα τὸν τράχηλον,
 Τὰς χεῖρας ἀπὸ τὰς ἀλύσεις μαύρας·
 Ἡ μεγαλειτέρα καὶ μικροτέρα,
 Ἐγούσι τραύματα εἰς τὰ πλευρά των·
 Χεῖρας ἀπλώνουσι πρὸς τὴν μητέρα,
 Ἥτις τρέχει ἐμπρὸς καὶ τ' ἀγκαλιάζεται·
 Καλῶς ἤλθατε ὀρφαναὶ μου κόραι,
 Φέρετε σεῖς σημεῖα παθημάτων·
 Ἀλλὰ θαρσεῖτε γενναῖα τέκνα,
 Σὰς φέρει πλησίον μεγάλη ἡμέρα
 Ἡ ἐνδοξος ἐνδεκάτη Ὀκτωβρίου.
 Ἡ καρτερία, ὁ ἡρωϊσμός Σας,
 Βιάζουσι τοὺς δεσπότας νὰ σὰς λύσουν
 Μεταμελοῦνται καὶ στέκουν ὀλίγον,
 Δύνατον πλέον νὰ σὰς κρατήσουν
 Λαμβάνετε τὴν ἐλευθερίαν σας,
 Ἀντίδωρον τῶν ἀγώνων καὶ κόπων
 Μὲ ξένους δεσπότας ἡγωνίσθητε·
 Κατὰ τὴν ἐν Ναυπάκτῃ ναυμαχίαν
 Ἐχύθη ἐκεῖ τὸ εὐγενές Σας αἷμα,
 Ἀλλ' ἐλευθερία δὲν σὰς ἐδόθη

Ἡγωνίσθητε ἱερὸν ἀγῶνα,
 Ἀλλὰ πάλιν ἐμείνατε εἰς τὰ ξένα.
 Ὁ πεσὼν Μονάρχης σὰς ἡμέλησεν,
 Ἀδελφοί σας ἀνίστανται διὰ τοῦτο,
 Ὁ Θεὸς εὐλογεῖ τὰς πράξεις τῶν Ἑλ-
 λήνων.
 Φωνὴ Κυρίου Οὐρανόθεν ἐπέμφθη,
 «Ἐνωσις Ἐπτανήσου μὲ Ἑλλάδα»,
 Ἀρχὴ ἐλευθερίας φυλῆς Ἑλλήνων,
 Χαίρετε ὑποδουλωμένοι λαοί,
 Θεσσαλίας, Ἡπείρου, Μακεδονίας,
 Θράκης μετὰ τῆς κλεινῆς Ἐπταλό-
 φου.
 Ἡ ἴρις τῆς κοινῆς ἐλευθερίας
 Ἐφάνη ἀπὸ Βορρᾶν ἐρχομένη
 Ὁ λαολάτρευτος βασιλεὺς φθάνει,
 Γεώργιος πρῶτος Ἑλλήνων ἄρχων
 Διεκδικητὴς τοσούτων θλίψεων,
 Πόνων τε καὶ στεναγμῶν τῶν Ἑλ-
 λήνων
 Νόμιμος διάδοχος Κωνσταντῖνου
 Ἑλληνες εἴτε ὑπὲρ ἐλευθερίας,
 Βλέποντες ἐν Οὐρανῷ ἐν τούτῃ νίκῃ.

Ὁ ἐκδότης

Ν. Α. ΜΠΡΟΥΣΑΛΗΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ZOMBY

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Κ. Ν. ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣ

KATA THN 9 IANOTAPION 1863,

ΟΤΕ ΕΛΗΛΩΘΗ ΟΤΙ Η ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ ΕΝΟΥΤΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΑΥΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

« Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς
σου Ἑλλάς ἴδε συνηγμένα τὰ
τέκνα σου καὶ εὐφράνθητι. »

Ὡς ἡμέρα χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως! ὦ ἔνδοξος ἡμέρα ἡ σήμερον, καθ' ἣν πληροῦνται αἱ ἐπ' αἰῶνων ἑνθερμοὶ εὐχαὶ καὶ οἱ διάπυροι πόθοι τῶν Ἑλλήνων! ῥῆξον καρδίᾳ πηγᾶς χαρᾶς! ὦ ἡμέρα χαρμώσυνος, καθ' ἣν ἀνατέλλει ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος τῆς Ἑλλάδος ἡ πλειὰς τῆς Ἐπτανήσου, περικοσμεῖ τὸ λάβαρον τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ ἀνοίγει ἀπὸ σήμερον εἰς τὸν Ἕλληνα τὴν ὁδὸν τῆς Ἀγίας Σοφίας! τὰ πάντα ὦ λαμπρὰ ἡμέρα σὲ ὠραῖζουσιν, σὲ παιδρύνουν, σὲ παραδίδουν εἰς τὴν αἰωνιότητα! Τίς στρέφων τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ βλέπων ἐνταῦθα τὴν σύνοδον τῶν ἐπιζώντων ἐπιφανῶν ἀνδρῶν τοῦ ἐνδόξου καὶ μεγάλου ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων, τὴν σύνοδον τῶν τέκνων τῶν προτελευτησάντων ἡρώων, τὴν συνδρομὴν τοῦ γενναίου Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, τὴν συνέλευσιν τῆς φιλοπάτριδος Νεολαίας, τὴν συνάθροισιν ἐνθουσιῶντος λαοῦ, τὴν παρουσίαν τῶν ἕως χθὲς τεθλιμμένων τέκνων τῶν Ἰονίων Νήσων, σήμερον δὲ εὐφραينوμένων εἰς τὴν ἐπίσημον ἀγγελίαν, « αἶρεται ἡ προστασία τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ τῆν Ἐπτανήσον καὶ πραγματοποιοῦνται οἱ ἀμοιβαῖοι πόθοι τῶν Ἑλλήνων, » τίς ἐπὶ πᾶσι τούτοις βλέπων τὸν ἱερὸν Κλῆρον τῆς Ἐκκλησίας ἀνατείνοντα τὰς χεῖρας εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ εὐχαριστοῦντα τὸν ὕψιστον, διότι ἐφώτισε τὴν μεγαλόψυχον καὶ κραταιὰν Βασιλίσσαν τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τοὺς Ὑπουργοὺς αὐτῆς ν' ἄρῃσι τὴν κατοχὴν ἀπὸ τὰς Ἑλληνίδας αὐτὰς Νήσους, ἐνέσταξεν ὁ Κύριος εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς αἶσθημα δικαιοσύνης καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἀγάπης, ὥστε νὰ συναινέσωσι προθύμως καὶ μετ' εὐχαριστήσεως εἰς τὴν γενναίαν καὶ χριστιανικὴν αὐτὴν ἀπόφασιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας; τίς λέγω Ἕλληνα δὲν ἐνθουσιᾷ ἀπὸ χαρὰν, δὲν εὐλογεῖ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Ἰϋψίστου καὶ δὲν ἐπιφωνεῖ αὐτῇ ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ἰϋψίστου;

Κύριοι ἐν ἡμέραις θλίψεων καὶ στεναγμῶν διὰ τὸ Ἕλλη; νικὸν ἔθνος ὁ Θεὸς ἠθέλησε νὰ τιμωρήσῃ τοὺς πατέρας ἡμῶν διὰ τὰς ἁμαρτίας των· ἤγειρε κατ' αὐτῶν σμήνη βαρβάρων ἐθνῶν, τὰ ὅποια ὡς ὑπὸ σφοδροῦ βορρέως διωκόμενα ἐπέπεσον κατὰ τῶν Ἑλλήνων, διαρπάσαντα τὰς ἐν Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ λαμπράς καὶ πλουσίας αὐτῶν χώρας. Οἱ βάρβαροι οὗτοι κατακτητικοὶ λαοὶ ἀπέκοπτον μίαν πρὸς μίαν τὰς Ἑλληνίδας πόλεις καὶ νήσους ἐκ τοῦ στελέχους τῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ Ἕλληνα παλαιὸν διὰ πολλοὺς αἰῶνας κατὰ τῆς βαρβαρότητος, ἠδυνήθη ὡς ἐκ θαύματος νὰ διασώσῃ τὴν κιβωτὸν τῆς ἐθνότητος ἡμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Κατὰ τὴν ἀξιοδάκρυτον ἐκείνην ἐποχὴν τῶν παθημάτων καὶ συμφορῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπέκυψαν καὶ αἱ ὥραιαι αὐταὶ Ἑλληνίδες Νῆσοι εἰς τὴν κατάκτησιν τῶν ξένων. Εἰς τὸ διάστημα μακρᾶς δουλείας ἤλλαξαν μὲν οἱ ἀδελφοὶ Ἑπτανήσιοι κυρίως ἀλλοφύλλους καὶ ἀλλοθρήσκους, ἀλλ' ὦ τῆς θείας οἰκονομίας! διέσωσαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σκότους καὶ τῆς βαρβαρότητος τὴν ἀγίαν πίστιν τῶν πατέρων των, τὴν πατρίαν αὐτῶν Ἑλληνίδα φωνὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἀνδρείαν. Καθ' ὅλον τὸ στάδιον τοῦ ἱεροῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος οἱ Ἑπτανήσιοι εἴτε ἐμάχοντο ἀναμὶξ μετὰ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν των Ἑλλήνων, εἴτε ἀπετέλουν ἰδιαίτερον γραμματικὸν σῶμα ὑπὸ τοὺς ἀθανάτους αὐτῶν ἀρχηγούς πάντοτε διακρίθησαν διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ καρτεροψυχίαν των· εἶχον πεποιθήσιν οἱ γενναῖοι οὗτοι στρατιῶται τῆς Πατρίδος ὅτι ὁ ὕμνος τῆς ἐλευθερίας θέλει ἀντηχήσῃ βραδύτερον καὶ εἰς τὰς νήσους των. Ἡ δὲ ποιητικὴ Μοῦσα τοῦ Σολομοῦ ἀνεμιγνύετο μὲ ἐκείνην τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτζου· ἡ ἱερὰ ἡμῶν πίστις ὡς παρήγορος μήτηρ ἐνσταλάζουσα εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλλήνος τὴν ἐλπίδα τῆς μελλούσης ἐλευθερίας καὶ αὐτονομίας τοῦ ἀπεκαθίστα αὐτὸν καρτερικώτατον εἰς τὰς καταπίσεις καὶ τυραννίας τῶν ξένων δυναστῶν. Ἡ δὲ γλυκύφθογγος Ἑλληνικὴ φωνὴ ὡς φαινὸς ἀστὴρ ἐν μέσῳ τῆς ἀμαθείας τοῦ Μεσσηνίου κώδηγει τὸν Ἕλληνα εἰς τὴν γνῶσιν τῆς καταγωγῆς του, τῆς ἱστορίας του, τοῦ πε-

ρασμένου μεγαλείου του. Τοιουτοτρόπως παρασκεύαζεν ἡ θεία Πρόνοια τὸν Ἕλληνα διὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς 25 Μαρτίου ὅτε ἡ Πατρίς ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου τῆς δουλείας, συνέτριψε τὰ δεσμὰ, προσεκάλεσε τὰ τέκνα τῆς εἰς τὸν ἱερὸν ὑπὲρ τῆς Πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγῶνα, ἡ φωνὴ τῆς εὐθὺς ἀντήχησε καὶ εἰς τὰς καρδίας τῶν γενναίων τέκνων τῆς Ἑπτανησίων.

Ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πολιτικὴ τῆς προστασίας ἔκλαμβος ἐκ τοῦ μεγαλείου τῆς ἐπαναστάσεως, μὴ δυναμένη νὰ πιστεῦσῃ ὅτι ἡ λησμονημένη μικρὰ Ἑλληνικὴ ἐθνότης ἠδύνατο νὰ ἐπαναστῇ οἰκοθεν κατὰ τῆς μεγάλης καὶ ἀπεράντου δυνάμεως τῶν ὀσμανλίδων ἀπέκρουσεν ἐν ἀρχῇ τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος ὑπέλαβεν αὐτὸν ὡς ὑποκινηθέντα ὑπὸ ξένης φιλοδοξίας καὶ ἀπηγόρευσεν αὐστηρῶς εἰς τοὺς Ἑπτανησίους νὰ γίνωσι μετοχοὶ αὐτοῦ. Τότε, ἀδελφοί, ὦ τότε, ἐξήστραψεν εἰς ὅλην τὴν λαμπρότητα τοῦ ὁ ἔνθερμος ἐκεῖνος ἐθνουσιασμὸς τῶν ἀδελφῶν μας Ἑπτανησίων ὑπὲρ τῆς ἐπαναστάσεως, ἔτρεχον οἱ Ἑπτανήσιοι εἰς τὸν ἀγῶνα, ἐγκατέλειπον περιουσίαν, κατεφρόνουν τὰς ἀπειλὰς καὶ τοὺς κινδύνους, κατεφρόνουν καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον, ἤρχοντο εἰς τὴν ἀγωνιζομένην τότε Ἑλλάδα, ἐμάχοντο ὑπὲρ ἐλευθερίας, καὶ ἔχουν τὸ αἷμα των εἰς τὸ Λάλα, τὴν Τρίπολιν, τὰς Πάτρας, τὸ Μεσολόγγιον, τὰς Ἀθήνας, συνεισέφερον καὶ εἰς τὰς χρηματικὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος, προσέφερον ἀδελφικὰς περιθάλψεις πρὸς τοὺς ἀδυνάτους, ὅσοι φεύγοντες τὸν σίδηρον καὶ τὸν ἐξανδραποδισμόν τῶν πολεμίων, ἐζήτουν εἰς τὰς νήσους των ἄσυλον, ἀπέστελλον τροφὰς καὶ ἄλλας προμηθείας πρὸς τοὺς μαχομένους Ἕλληνας καὶ μάλιστα εἰς τοὺς πολιορκουμένους ἐν τῷ ἐνδόξῳ Μεσολογγίῳ καὶ κατὰ τὰς δύο πολιορκίας. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος οἱ ἀδελφοί μας ἐκ τῆς ἀπέναντι παραλίας μὲ σφοδρὸς παλμούς τῆς καρδίας καὶ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς ἐκαραδόκουν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν καταστρεπτικῶν καὶ αἰματηρῶν μαχῶν, ἐνθ' οἱ ἱερεῖς των προσηύχοντο ἐν τοῖς ἱεροῖς Ναοῖς ὑπὲρ τοῦ θριαμβοῦ τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων. Διὰ ταύτας δὲ τὰς ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας πρὸς τὴν Πατρίδα, ἡ Ἑπτανήσος θεωρεῖται ὡς σαναγωνισαμένη μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλληνίδων πόλεων τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἱερὸν ἐνεα-

Μετὰ δὲ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων οὐδέποτε οἱ ἀδελφοί μας οὗτοι ἐπαυσαν περιπαθῶς στρέφοντες τὰ βλέμματά των πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ μεριμνῶντες περὶ αὐτῆς· ἐκεῖ εὗρισκον ἄσυλον τὰ καταδιωκόμενα τέκνα τῆς Πατρίδος ὑπὸ τοῦ πεπτωκότος συστήματος, ἐκεῖ οἱ ἄριστοι τῶν ρητόρων καὶ δημοσιογράφων συνηγόρουν ὑπὲρ τῶν ἀστυτόλως καταπατουμένων ἐθνικῶν ἐλευθεριῶν καὶ δικαιωμάτων μας· ἡ εὐτυχία μας ἦτον εὐτυχία των, ἡ κακοδαίμονία ἡμῶν κακοδαίμονία των· ἡγείρετο ἡ Ἑλλάς ὑπὲρ τῶν ἔτι ὑπὸ τὴν δουλείαν στεναζόντων ἀδελφῶν μας καὶ ὁ Ἑπτανήσιος Ἕλλην ἔτρεχε ν' ἀποθάνῃ μετ' αὐτῶν τὸν γλυκύτερον καὶ ἐνδοξότερον θάνατον τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνιζομένου πολίτου· ἡ Κρήτη, ἡ Θεσσαλία, ἡ Ἠπειρος, ἡ Μακεδονία εἶδον τὸν γενναῖον Ἑπτανήσιον μαχόμενον καὶ πίπτοντα εἰς τὰ πεδία τῆς δόξης ἀγκαλιασμένον μὲ τὸν Πελοποννήσιον, τὸν Ρουμελιώτην, τὸν Νησιώτην, καὶ ἐκεῖ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Θανάτου ἔγραψαν οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τῆς ἀσπίδος διὰ τοῦ αἵματός των τὸν φρικτὸν ὄρκον ἀδιαλάκτου πολέμου κατὰ τῶν βαρβάρων κατακτητῶν μέχρη τῆς ἀπελευθερώσεως ἀπάσης τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Ἀγωνιζόμεθα ν' ἀποβάλωμεν ἡγεμόνα ἀνίκανον καὶ κακόβουλον καὶ ὁ Ἑπτανήσιος Ἕλλην δὲν ἔμενε ἀπαθής· ὥς δὲ γὰρ προησθάνετο ὅτι τὸ μεσότοιχον κατὰ τῆς ἐνώσεώς των μεθ' ἡμῶν ἦτον ὁ ἐξωστὴς Βασιλεὺς, ἐχαίρετισε μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν Ἑλληνοσωτήριον ἐπανάστασιν τῆς 10 Ὀβρίου ἥτις οὐ μόνον ἐπανεφάρπεν εἰς ἡμᾶς τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν πεπολιτισμένων λαῶν, ἀλλὰ τῇ κραταιᾷ συνάρσει τοῦ Ἰψίστου καὶ τῇ δικαιοσύνῃ τῶν προστατριῶν Δυνάμεων καὶ πρὸ πάντων τῆς Μεγάλης Βρετανίας ὡς ἀπαρχὴν αἰσιωτέρου καὶ ἐνδοξότερου μέλλοντος ἐνώνει τὰς Ἰονίους Ἑλληνίδας Νήσους μὲ τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα.

Οὕτω πληροῦνται, Κύριοι, αἱ βουλαὶ τῆς θεῆας προνοίας ὅταν ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου! Εἰς διάστημα ἡμίσεως σχεδὸν αἰῶνος ὅλαι αἱ ἀδιάλειπτοι καὶ γενναῖαι προσπάθειαι τῶν Ἑπτανησίων περὶ τῆς μεθ' ἡμῶν ἐνώσεως των ἀπετύγχανον, ἀλλ' ἰδοὺ σήμερον πρώτη ἡ μεγαλόψυχος αὐτὴ προστάτις δύναμις δεικνύουσα ὅτι οὐδέποτε ἐπαύσατο ἀγαπῶσα τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀναλαμβάνει τὴν χριστιανικὴν καὶ φιλελληνικὴν πολιτικὴν τοῦ ἀοιδίμου Κάνιγκος, ἀποφασίζει τὴν ἐπέκτασιν τῶν στενῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος,

καὶ δίδουσα πρώτη τὸ ὠραῖον παράδειγμα πολιτικῆς φιλανθρωπίας καὶ προοδευτικῆς, ἀποσύρει τὴν προστασίαν τῆς καὶ ἀνοίγει εἰς τὴν Ἑλλάδα νέον καὶ αἰσιώτερον στάδιον μεγαλείου καὶ δόξης!!

Ὅθεν χαίροντες ἅς ἀναπέμφωμεν τὰς δεήσεις μας εἰς τὸν Θεὸν τὴν σωτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ εὐχαριστοῦντες τὸ Πανάγιον αὐτοῦ ὄνομα διὰ τὴν εὐεργεσίαν ταύτην καὶ ἱκετεύοντες αὐτὸν ἐν κατανύξει ψυχῆς, ὅπως καταξιώσῃ ἡμᾶς ἰδεῖν τάχιστα πραγματοποιουμένην τὴν ἑνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ ἅς ἐπιφωνήσωμεν Ζήτω τὸ ἔθνος! Ζήτω ἡ ἑνωσις! Ζήτωσαν αἱ Προσάτριαι Δυνάμεις!!!

ΛΟΓΟΣ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

ὑπὸ **Κ. Ν. ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣ**,

δικηγόρου, καὶ πληρεξουσίου Ἀδριανουπόλεως,

ΕΝ Τῷ ΝΑῶ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1864

ΗΜΕΡΑΝ ΚΑΘ' ἩΝ ΕΞΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ Εἰς ΤΟΝ ἸΨΙΣΤΟΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ.

Ἀκούω τοὺς οὐρανίους θόλους σαλευομένους, ἀκούω τὴν μελωδίαν τῶν ἁγίων μαρτύρων, καὶ βλέπω τὰς σκιὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πεσόντων γονυκλιτούσας ἐνώπιον τοῦ Ἰψίστου, καὶ εὐχαριστούσας, διότι πληροῦνται σήμερον αἱ ἀπὸ αἰῶνος εὐχαὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἑλλάς ἡ Πατρίς μας σφίγγει φιλοστοργῶς εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἐντὸς ὀλίγου τὰς θυγατέρας τῆς τὰς ἐπτὰ Νήσους τοῦ Ἰονίου· ἀπήχθησαν ὅτε ἡ μήτηρ αὐτῶν ἡ Βασίλισσα τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀνδρείας ἔπεσε δούλη ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐπανερχονται εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς των ἐκ μακρᾶς δουλείας ὅτε διὰ τῶν ἀγώνων τῶν τέκνων τῆς ἔθεσε πάλιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς τὸ στέμμα τῆς Βασι-

ΙΑΚΩΒΑΚΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

εὐχαριστίας μας ἐπὶ τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ τελετῇ ἀναλογιζόμενοι ὅποιον μέγα ἔργον τελεῖται σήμερον διὰ τῆς ἐνώσεως τῶν ἀδελφῶν μας Ἑπτανησιῶν! ὀλίγιστα τοιαῦτα παραδείγματα εὐρίσκωμεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἐθνῶν. Ἡ ἀντανάκλασις αὕτη τῶν δύο ἐνδόξων ἡμερῶν τῆς 25 Μαρτίου 1821 καὶ 10 Ὀκτωβρίου 1862 ἦν γεγονός μέγα συνδεόμενον μὲ τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος μας, τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τὸ μέγα ἔργον τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς· ἡ θεία αὕτη οἰκονομία διαφεύγει ἴσως τὸν ἀνθρώπινον ὀφθαλμὸν, ἴσως ἡ θεία πρόνοια, ἡ ὁδηγοῦσα τὸν Ἕλληνα ἀπὸ τοῦ 1821 εἰς τὸν προορισμὸν του καὶ τὸ μεγαλεῖόν του, ἀποκρύπτει εἰσέτι τὰς αἰωνίους βουλὰς τῆς· ἀλλ' ὁ δάκτυλος αὐτῆς παντοῦ ἀνακαλύπτεται, πανταχοῦ ἀναφαίνεται. Τί ἦτο τὸ ἔθνος ἡμῶν πρὸ τῆς ἐνδόξου, τῆς ἀξιομνημονεύτου ἡμέρας τῆς 25 Μαρτίου 1821; ἔθνος μικρὸν, κατ' ἐκκεντρισμὸν, κύπτον δουλικῶς τὸν αὐχένα εἰς βαρὺν ζυγὸν βαρβάρου καὶ ἀπανθρώπου δυναστείας. Τίς ἠδύνατο Κύριοι! νὰ προῖδῃ, ἢ νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὸ ἔθνος τοῦτο, ὅπερ ἐθεωρεῖτο ἤδη διαγραμμένον ἀπὸ τὴν βίβλον τῶν ζώντων ἐθνῶν, ἤθελεν ποτὲ ἐπιχειρήσει, ἤθελε τολμήσει νὰ ἐξεγερθῇ ὑψικέφαλον κατὰ τῆς ἰσχυρᾶς καὶ ἀκμαζούσης τότε μεγάλης αὐτοκρατορίας τῶν ὀσμανλίδων, ἧς ἡ ἀπέραντος δύναμις ἐξῆπλυντο εἰς τε τὴν Εὐρώπην τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀφρικὴν; Τίς ἐθεώρει κατορθωτὸν, ἢ τίς ἐπίστευε μία δρᾶξ δούλων ἐξασθενημένων ἀπὸ μακροχρόνιον βαρβαρότητος καὶ ἐξανδραποδισμοῦ ζυγὸν, ἐξεγειρομένη νὰ καταπολεμήσῃ ἐπὶ ἐννέα ἔτη κατὰ τε γῆν καὶ θάλασσαν τὰς πολυαρίθμους ἐκείνας καὶ μαχίμους τουρκικὰς ὀρδὰς καὶ τοὺς τρομακτικούς στόλους ἐκείνων, τῶν ὁποίων καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα ἐνεποιεῖ φρίκην καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Εὐρώπην; Τίς ἐπίστευεν ὅτι εἰς τὴν φωνὴν τοῦ νέου Τυρταίου τοῦ αἰοιδίου Ρήγα τοῦ φερβόριου τὸ λησμονημένον τοῦτο ἔθνος, ἐγειρόμενον ὡς εἰς ἀνθρωπος ἀπὸ τὰς ὄχθας τοῦ Προύτου μέχρι τοῦ Τενάρου ἤθελεν ἀνανεώσῃ τὰ τρόπαια τῶν ἐνδόξων προγόνων μας, τὰ τρόπαια τοῦ Μαραθῶνος, τῶν Πλαταιῶν, τῆς Σαλαμῖνος καὶ τῆς Μυκάλης, καὶ ἤθελε στήσῃ νέα τοιαῦτα, ἐπίσης ἐνδοξὰ, ἐπίσης ἀθάνατα, ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐκείνων ἱστορικῶν τόπων καὶ θαλασσῶν, ὅπου οἱ πρόγονοί μας ἀπεθανάτισθησαν; Τίς ἐπίστευεν ὅτι ὁ γῆρας οὗτος δούλος Ἕλληνας ἐν ἀκαρεῖ ἤθελε μετ' ἐκρηκτικῇ εἰς στρατιὰν γενναίαν καὶ κα-

περικὸν, ὁ ἔμπορος εἰς στρατηγὸν, ὁ κυβερνήτης μικροῦ πλοίου εἰς ναύαρχον ἀτρόμητον καὶ συνετὸν; ἢ τίς ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ὅτι ὁ Ἰόνιος Ἕλληνας, μὴ ὑποκείμενος εἰς δεινὰ βαρβάρου ζυγοῦ, καίτοι ὑπὸ ξενικὴν ἐξουσίαν διατελὼν ἤθελεν ἐγκαταλείπει τέκνα, σύζυγον, ἀναπαύσεις ἡσυχου καὶ ἀσφαλοῦς βίου, ἤθελεν ἐγκαταλείπει τὴν περιουσίαν του εἰς σκληρὰς δημεύσεις, ἤθελε περιφρονῆσαι καὶ αὐτὰ τὰ βασανιστήρια ἐξουσίας ἀπεινοῦς, καταφρονῆσαι καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον διὰ νὰ τρέξῃ εἰς βοήθειαν τῶν ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν του; καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τοῦ μακροῦ αὐτοῦ καὶ πολυδάκρυος ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων νὰ κόπῃ τὸν ἄρτον τῶν τέκνων του διὰ νὰ ἐφοδιάζῃ τὰ Ἑλληνικὰ στρατόπεδα καὶ τὰς πολιορκουμένας ἑλληνικὰς πόλεις μὲ τροφὰς καὶ πολεμοφόδια, ὅπως μὴ πέσωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐχθρῶν; ἐμάχετο ὁ Ἰόνιος Ἕλληνας καὶ ἐπιπτε πλησίον τοῦ Πελοποννησίου, τοῦ Ρουμελιώτου καὶ τοῦ Νησιώτου, διότι εἶχε κοινὴν τὴν πίστιν, κοινὴν τὴν καταγωγὴν, κοινὸν τὸν ἀγῶνα καὶ ὡς ἐκ θείας ἐμπνεύσεως κοινὴν τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ ἔσονται κοινὰ. Διὰ τοῦτο, ὦ Ἕλληνες, μὴ θαυμάζητε, ὅτι ἡ Ἑπτάνησος κυρύττεται σήμερον αὐτόνομος καὶ ἐλευθέρη ἐνομένη μετὰ τῆς λοιπῆς ἐλευθέρης Ἑλλάδος· ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς εἶναι τὸ βραβεῖον τοσούτων ἀγῶνων καὶ θυσιῶν κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα μας καὶ μετὰ τοῦτον τοσούτων μαρτυριῶν καὶ παθημάτων. Εἶναι τὸ ἔπαθλον τῆς νίκης τοῦ Λάλα· εἶναι ἀμοιβὴ τῆς πίστεως καὶ σταθερότητός τῆς ἐπὶ τόσα ἔτη ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἐνώσεως. Τίς ἐπίστευεν ὅτι αἱ Κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης, αἵτινες κατ' ἀρχὰς ἐθεώρησαν τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν ὡς ἔργον ληστρικόν, ἢ τόλμημα ἀπονενονημένων ἀνθρώπων, καὶ ἀπέστρεψαν τὸ πρόσωπόν των ἀπ' αὐτῆς, ἢ καὶ τὴν κατεδίωξαν, ἤθελον βραδύτερον τείνει χεῖρα ἀρρώγῳ ἐνδύουσαι τὸν ἐν πείνῃ καὶ γυμνότητι ἥρωϊκῶς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνιζόμενον Ἕλληνα, καὶ βοηθοῦσαι τὸν ἱερὸν ἀγῶνά του διὰ τοῦ χρυσίου των διὰ τῶν στρατῶν καὶ σόλων των καὶ διὰ τοῦ αἵματος τῶν ἀνδρείων τέκνων των γράφουσαι τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Ἑλλήνων; Τίς ἐπίστευεν ὅτι αὐταὶ ἐκεῖναι αἱ Χριστιανικαὶ Κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης ἤθελεν ἀναγνωρίσωσιν ὡς ἔθνος μαχόμενον τὸν ἀγῶνα καὶ ἱερώτερον τῶν ἀγῶνων τὸν τῆς ἐλευθερίας; Τὰ πάντα τὰ θαυμάσια ἐτετέλεσθησαν ἀδελφοί! κατὰ

Θεῖαν εὐδοκίαν καὶ τῇ ἀρρωγῇ τῆς παντοδυνάμου Προνοίας τοῦ Ὑψίστου· ἐν ᾧ δὲ ἀσπλαγχνός πολιτικὴ, ψυχρὰ διπλωματία, ὧ Ἕλληνες! ἐμελέτησαν κατ' ἀρχάς νὰ δώσῃ εἰς τὸν Ἕλληνα ὅρια στενὰ ἐν τῷ Ἰσθμῷ τῆς Κορίνθου περιοριζόμενα, καὶ ἀτελῆ ἀνεξαρτησίαν, ἡ θεία αὕτη Πρόνοια εἶχεν ἐπιφυλάξει ἕνα ἐκλεκτὸν ἄνδρα, ὅστις ἐν ταῖς δειναῖς ἐκείναις περιπετειαῖς καὶ περιστάσεσιν ἐμελλε νὰ ματαιώσῃ τὰς προσπάθειάς καὶ διαβούλια τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἑλληνισμοῦ, τὸν ἀοίδιμον λέγω Ἰωάννην Καποδίστριαν, ὅστις διὰ τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ ἐματαιώσεν ἐν πολλοῖς τὰς βουλὰς καὶ τὰς ἐνεργείας ἐκείνων, οἵτινες ᾔθελον ν' ἀναστήσωσιν Ἑλλάδα ὅλως μικράν καὶ ταπεινὴν· εἰς μάτην ὅμως ἐκοπίασαν ἡ ἑλλάς ἐξῆλθε τοῦ ἀγῶνος τῆς περικοσμοῦσα τὸ μέτωπόν της ὡς βραβεῖον καὶ ἀμοιβὴν τῶν θυσιῶν τῶν τέκνων της μὲ τὸ σιέμμα Βασιλείας· ἔνεκεν ὅμως τῶν ἀμαρτιῶν μας καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν ἀποσταλέντα ἡμῖν παρὰ τῆς θείας Προνοίας ἀχαριστίαν, φαίνεται, ἐσυγχώρησεν ὁ Ὑψίστος οἱ ἄνδρες τοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821 καὶ τὸ ἔθνος μας νὰ παραδοθῇ εἰς νέαν δοκιμασίαν. Ἡ Ἡπειρος, ἡ Θεσσαλία, ἡ Μακεδονία, ἡ Θράκη, ἡ πολυπαθὴς Κρήτη, ἡ ἀκαταδάμαστος Σάμος, ἡ πολύδακρυς Χίος καὶ τὰ ἡρωϊκὰ Ψαρρὰ ἐγκατελείφθησαν ἀσπλαγχνῶς ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγόν, ἐξ ἄλλου δὲ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος ἐπεκάθισε κατὰ πρῶτον ἄνθρωπος κακῶν φρονημάτων καὶ ἀνίκατος νὰ βασιλεύῃ λαοῦ, οἷος ὁ ἑλληνικός. Τριάκοντα ἔτη ἐσταμάτησεν, ἡ μᾶλλον ὠπισθοδρόμησε τὴν πρόοδον τοῦ ἑλληνισμοῦ. Μακρὰ θέλει εἶσθαι ἡ ἐξιστόρησις τῶν παθημάτων μας· ἀλλ' ἦτον ἀδύνατον νὰ ἐμποδισθῇ περισσότερον καιρὸν ἡ μεγάλη ἀποστολὴ ἐν τῇ ἀνατολῇ τοῦ μεγάλου ἔργου, τοῦ ἔργου τοῦ 1821 ἡ ἀξιωματημὸς νῦν τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1862, αὕτη ἡ δευτέρα σκηνὴ τοῦ μεγάλου δράματος ὀφειλομένη κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν φιλοπάτριδα καὶ τολμηρὰν νεολογίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸν γενναῖον στρατὸν, ἀνατρέψασα τὸν θρόνον τοῦ Ὀθωμανοῦ ἥρην ἐκ τοῦ μέσου τὸ κώλυμα τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἑλληνικῶν πόθων, καὶ ἰδοὺ ἀμέσως ὑποφώσκει ἡ ὡραία αὐγὴ, καθ' ἣν ἤρχει εἰς τὰ ὦτα τοῦ Ἕλληνος ἡ γλυκυτάτη φωνὴ τῆς ἐνώσεως τῆς ἐπτανήσου μετὰ τῆς λαοποθήτου Βασιλείας τοῦ Γεωργίου· ἀς ἐμακατήσωμεν ἐνώπιον τῆς τρίτης παρουσίας τοῦ μεγάλου δράματος τοῦ 1821.

Ἰπέστημεν πολλὰ καὶ κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα καὶ κατὰ τὴν τριακονταετῇ βασιλείαν καὶ κατὰ τὴν μεταβολὴν, καὶ αὐτὴν τῆς ἐνώσεως τὴν ἐκτέλεσιν δὲν ἐγεύθη ὁ Ἕλλην ἄμικτον καὶ πικρίας τινός. Ἀλλὰ μικρὰ καὶ καταφρονητέα πάντα τὰ παθήματα ἡμῶν ταῦτα ἀπέναντι τῆς μεγάλης δόξης, ἣν ἡ θεία πρόνοια ἐν τῇ ἀφάτῳ αὐτῆς ἀγαθότητι ἐπεφύλαξεν εἰς τὸ ἔθνος μας· καὶ τέλος πάντων σὺν μυρίοις ὧ Ἕλληνες! τὰ καλὰ γίνεται πόνοις. Τὴν ἐνωσιν τῆς Ἐπτανήσου συνώδευσε πράξις, ἣν δύναται τις νὰ θεωρήσῃ ἀναξίαν τοῦ αἵματος τῶν φώτων, καθ' ὃν ζῶμεν, καὶ τῆς προόδου τοῦ πολιτισμοῦ, κατεπύκρναν τὴν ψυχὴν παντός Ἕλληνος καὶ ἐσυγκέρασε τὸ αἶσθημα θερμῆς εὐγνωμοσύνης. Ἀλλὰ μήπως ὧ Ἕλληνες! οἱ πατέρες ἡμῶν δὲν ὑπέστησαν τοιαύτας δοκιμασίας; δὲν ἐθρήνησαν οὗτοι βλέποντες τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος κολοβωμένην, δὲν ἐχυσαν πικρὰ δάκρυα, ὅταν ἀσπλαγχνός διπλωματία κατεδίκαζεν εἰς τὴν δουλείαν τὴν ἡρωϊκὴν Κρήτην, τὴν ἀνίκητον Σάμον, τὴν πολύδακρυ Χίον, τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Ἡπειρον, τὴν Μακεδονίαν κλπ.; καὶ τὰ αἰσθήματα ταῦτα διεπέρασαν τὴν καρδίαν των, ἀλλὰ δὲν τοὺς ἔκαμαν νὰ λησμονήσωσιν οὗτοι τὰς εὐεργεσίας τῶν Προστατίδων δυνάμεων οὔτε τοὺς ἐνδόξους φιλέλληνας, οὔτε τὴν ναυμαχίαν τῆς Πύλου, καθ' ἣν ἡ Ἑλλάς ἐπὶ ξηροῦ ἀκμῆς οὔσα ἐσώθη, οὔτε τὴν ἐνδοξὴν ἐκστρατείαν τῆς Γαλλίας πρὸς ἐκδίωξιν τοῦ Ἰμπραῖμ, οὔτε τὰς χρηματικὰς βοηθείας τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, οὔτε τὴν χορήγησιν τροφῶν εἰς τὰ μαχόμενα στρατόπεδα καὶ τοὺς καταδιωκομένους καὶ πεινῶντας Ἕλληνας, οὔτε τέλος τὴν ἐνδοξὴν συνθήκην τῆς Ἀδριανουπόλεως, ὅτε ὑπὸ τὴν νικηφόρον σημαίαν τῆς προστατίδος Ρωσσίας ἠναγκάσθη ὁ ὑπερήφανος Μαχμούτ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ αὐτονομίαν τῆς Ἑλλάδος. Ὅλα ταῦτα ὧ Ἕλληνες! δὲν τὰ ἐλησμονήσαν οἱ πατέρες Σας, δὲν ἐξέφεραν ὕβριν, δὲν εἶπον πικρὰν ἢ βαρείαν λέξιν, ἀλλ' ἐπολιτεύθησαν φρονίμως τὴν μὲν χάριν ὡμολόγησαν, κατὰ δὲ τῆς ἀδικίας διεμαρτυρήθησαν. Ἀνάγνωτε τὴν ἀλλαχογραφίαν τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου. Ἐκεῖ θέλετε ἰδῆ πῶς ὁ φιλόπατρις ἐκείνος ἀνὴρ διαπραγματεύθη τὴν μεγάλην ὑπόθεσιν τῆς παλιγγενεσίας μας ἀναγνῶντας τὰς διακοινώσεις τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, τὰς ἀποκαταστάσεις καὶ διανομὰς αὐτοῦ καὶ τῆς τότε Γερουσίας καὶ ἐκείνων τῶν Ἑλλήνων, τὰς ἐμβριθεῖς καὶ

ΙΑΚΟΒΑΚΕΦΙΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΕΙΝ ΠΕΔΙΟΝ ΤΑ Αὐτοῦ καὶ τῆς τότε Γερουσίας καὶ ἐκείνων τῶν Ἑλλήνων, τὰς ἐμβριθεῖς καὶ

συνετὰς συζητήσεις τῆς ἐν Ἀργεῖ ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ τέλος τῆς Γερουσίας ἐκείνης τῶν πατέρων Σαῶ καὶ ἔλθετε τότε νὰ μὲ εἰπῆτε ἂν παρηκολουθήσαμεν ἀπαρεγκλίτως τὰ ἔχνη ἐκείνων, καὶ τὴν ὁποίαν ἐπεδείξαντο σύνεσιν πολιτικὴν καὶ περίνοιαν !

Ἄς παρατρέξωμεν λοιπὸν πᾶσαν μεμψιμοιρίαν ὡς πρὸς συμβεβηκότα τινὰ παρακολουθήσαντα, κατ' ἀνάγκην πολιτικὴν, ἀναπόφευκτον ἴσως τὸ μέγα ἔργον τῆς ἐνώσεως τῆς ἀδελφῆς καὶ συναγωνιστοῦ ἡμῶν κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τοῦ 1821 Ἑπτανήσου. Ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης δίδοντες τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν τῆς συμπνοίας καὶ τῆς ἐνώσεως, καὶ σιγὴν εἰς τὰ πάθη καὶ τὰς διχογνωμίας ἡμῶν ἐπιβάλλοντες, ἅς ἐρίσωμεν ὡς οἱ μεγάλοι ἄνδρες τῆς ἀρχαιότητος Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης, πότεροι πλέω τ' ἀγαθὰ τῇ Πατρίδι ἐργάσσονται· κλίνοντες δὲ γόνυ ἐνώπιον τῆς θείας χάριτος ἅς δοξολογήσωμεν τὸν Ὑψιστον, διότι ἐπληρώθησαν τέλος πάντων αἱ διακαεῖς εὐχαὶ τοῦ Συλλόγου τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος καὶ σύμπαντος τοῦ Πανελληνίου, καὶ ἡξίωσεν ἡμᾶς νὰ ἴδωμεν καὶ νὰ πανηγυρίσωμεν σήμερον τὴν μεγάλην αὐτὴν ἐθνικὴν Ὀλυμπιακὴν ἡμέραν τῆς ἐνώσεως τῶν Ἰονίων μετὰ τῶν ὁμογενῶν των. Εἴτα δὲ δεηθῶμεν ὅπως καταξίωσῃ ἡμᾶς Κύριος ! νὰ ψάλλωμεν τὸν ἐπινίκειον ὕμνον ἐκεῖ ὅπου ὁ Ἕλλην ἔχει ἀπαύστως προσηλωμένον τὸ ὄμμα· ἐκεῖ νὰ ἐορτάσωμεν τὴν ἀπελευθέρωσιν ξυμπάσης τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Ἀναθέτοντες δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ ἱερὰ καὶ ἀπαράγραπτα ἡμῶν δίκαια εἰς τὴν θείαν ἀντίληψιν καὶ εἰς πολιτικὴν δικαιοτέραν, ἣν ὁ χρόνος θέλει καταδείξει ὀρθὴν καὶ ἀναγκαίαν, ἡ δὲ συνετὴ ἡμῶν διαγωγὴ θέλει ὑπαγορεύσει εἰς αὐτάς τὰς ἰδίαις προστατρίας τῆς Ἑλλάδος μεγάλας δυνάμεις ὡς ἐγένετο καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας μεταπολιτεύσεως καθ' ἣν ἐκρίθημεν ἄξιοι καλῆτέρας τύχης ἅς ἀνακράζωμεν

Ζήτω ἡ Ἐνωσις,

Ζήτω ἡ 25 Μαρτίου καὶ ἡ 10 Ὀκτωβρίου.

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος.

Ζήτησαν αἱ χριστιανικαὶ, μουσουλμανικαὶ καὶ ἀνὰ μίαν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Τ Ε Δ Ο Σ .

